

Bevarandeplan för Natura 2000-området *SE0540095 Garparör*

Natura 2000

Natura 2000 är ett ekologiskt nätverk av värdefulla naturområden inom EU. Utpekande av Natura 2000-områden bygger på krav som finns i EU:s fågeldirektiv och art- och habitatdirektiv. Syftet är att hejda utrotning av vilda djur och växter och att hindra att deras livsmiljöer förstörs. Alla medlemsländer ska peka ut områden dels för fåglar som anges i EU:s fågeldirektiv, dels för naturtyper och arter som anges i art- och habitatdirektivet. Genom utpekandet åtar sig länderna att de utpekade värdena i områdena ska bevaras långsiktigt. Natura 2000-nätverket är en av hörnstenarna i EU:s arbete för att bevara biologisk mångfald. I fågeldirektivet och habitatdirektivet listas 170 naturtyper och sammanlagt cirka 900 växt- och djurarter som särskilt värdefulla. 90 av naturtyperna och drygt 100 av djur- och växtarterna i habitatdirektivets bilaga 1 och 2 finns i Sverige. Därtill häckar regelbundet cirka 60 av fågeldirektivets fåglar i vårt land.

Bevarandeplaner

För varje Natura 2000-område ska Länsstyrelsen ta fram en beskrivning. Detta ska göras i särskilda bevarandeplaner eller i en skötselplan om området även är naturreservat. I planen ska det finnas en beskrivning av området med bevarandesyfte, bevarandemål och beskrivningar av de naturtyper och arter som ska bevaras och bidra till gynnsam bevarandestatus. Hot mot Natura 2000-områdets arter och naturtyper, och behov av bevarandeåtgärder, t.ex. skydd eller skötsel, ska beskrivas. Informationen ska underlätta förvaltningen av området och tillståndsprövningar enligt miljöbalken.

Bevarandeplanen ska fastställas av Länsstyrelsen, som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Bevarandeplanen ska revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar för området ändras. Den ska tas fram och hållas aktuell i dialog med berörda intressenter, och det är värdefullt om den som har ny information kontaktar Länsstyrelsen. Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument. För formell reglering av skydd eller skötsel kan andra beslut behövas, t.ex. skyddsbeslut för naturreservat. Föreskrifter enligt eventuella skyddsbeslut gäller parallellt med den tillståndsplikt som gäller inom Natura 2000.

I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap. I de fall där ny kunskap har tillkommit, har Länsstyrelsen för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när nästa tillfälle ges. Vid förvaltning och tillståndsprövning utgår man ifrån i verkligheten förekommande naturtyper, varför det är nödvändigt att bevarandeplanen redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29 §§). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver man samråda med Länsstyrelsen före genomförandet. Vid skogsbruksåtgärder hålls samråd med Skogsstyrelsen. Mer information finns hos Länsstyrelsen, läs på webben eller kontakta en handläggare.

Kartor

Information om naturtypers utbredning och arter i ett enskilt område går att hitta med hjälp av kartverktyget "Skyddad natur". Det kan nås på Naturvårdsverkets hemsida genom att söka på "kartverktyget skyddad natur". I kartverktyget söker du upp aktuellt område och klickar på namnet för mer information.

LÄNSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

Therese Ericsson

Bevarandeplan för Natura 2000-området SE0540095 Garparör

Kommun: Skövde

Områdets totala areal: 44,2 ha

Bevarandeplanen uppdaterad av Länsstyrelsen: 2018-04-27

Bevarandeplanen fastställd av Länsstyrelsen: 2018-12-20

Markägarförhållanden:

Området ägs av staten.

Regeringsbeslut, historik:

SPA: Nej, pSCI: 1997-01-01, SCI: 2005-01-01, SAC: 2011-03-01, regeringsbeslut
M2010/4648/Nm

Naturtyper och arter som ska bevaras i området:

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

6270 - Silikatgräsmarker

9010 - Taiga

9020 - Nordlig ädellövskog

9050 - Näringsrik granskog

9070 - Trädklädd betesmark

Bevarandesyfte

Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EUs fågeldirektiv eller art- och habitatdirektiv. För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper eller arter som utgjort grund för utpekandet av området.

Prioriterade bevarandevärden: I Natura 2000-området Garparör är det prioriterat att bevara ett äldre småskaligt odlingslandskap med öppna och trädklädda betesmarker med förekomst av gamla hagmarksträd, hamlade lövträd samt bärande och blommande buskar. Prioriterade naturtyper är trädklädd betesmark och silikatgräsmarker.

Motivering: Gräsmarkerna i området har en lång kontinuitet som hävdade gräsmarker. Den långa

hävden och kontinuiteten av gamla buskar och hagmarksträd, där flera är hamlade har bidragit till en rik flora och fauna. I området finns även skogsbestånd med höga naturvärden, dels i form av mindre bestånd av naturskogskaraktär och dels genom kontinuiteten av gamla lövträd där förekomsten av ädellövträd som lind och bok är påtaglig. Sannolikt har skogsbestånden påverkats av tidigare bete och småskaligt skogsbruk.

Prioriterade åtgärder: Fortsatt hävd av gräsmarkerna. I första hand ska hävden ske i form av årligt bete samt röjning av igenväxningsvegetation vid behov, eventuellt kan slåtter vara ett alternativ i vissa delar. Därtill behöver vissa mindre partier i betesmarkerna glesas ut vad gäller träd och buskar. Föryngring av efterträdare till dagens gamla hagmarksträd behöver säkerställas, gäller främs den trädklädda betesmarken, men kan även vara aktuellt i den mer öppna silikatgräsmarken, som även den har en lång kontinuitet av enstaka äldre lövträd. Blommande och bärande buskar ska gynnas, men det får inte ske på bekostnad av den hävdgynnade floran.

Beskrivning av området

Natura 2000-området Garparör ligger i ett område med näringsrika jordar på Billingens östsluttning, cirka 10 km norr om Skövde. Området har karaktär av småskaligt odlingslandskap med åkrar, betesmarker, lövängar och troligen betad blandskog. Idag finns betade forna lövängar med inslag av hamlade träd och hasseldungar, sedan länge nedlagda åkrar och ängar som numera betas samt äldre skogsbestånd. Skogen växer i den norra delen och i väster. I norr är skogen barrdominerad med ett rikligt inslag av lövträd. I väster är skogen lövdominerad, med gott om ädellövträd där bok utgör ett påtagligt inslag. I skogsmarken i norr ingår ett par mindre granplanteringar på f d åkermark. Stenmurar, odlingsrösen och andra rester från tidigare byggnader och odling är vanligt förekommande i området. Trädsiktet i de gamla lövängarna är rikt, med förekomst av ask, ek och bok samt ett flertal grova gamla hamlade lindar, även nyhamlade yngre träd förekommer. Bokarna i området är troligen planterade en gång i tiden. Några av dem är mycket grova. Idag finns dock bokar av varierande åldrar. I området förekommer ett 40-tal ”skyddsvärda träd”, bestående av gamla och grova lövträd med höga naturvärden.

Den näringsrika marken i kombination med långvarig hävd som slåtter- och betesmark samt frånvaro av större skogsbruksåtgärder har gett upphov till en rik flora med arter som gullviva, jungfrulin, spåtistel, jordtistel, knägräs och slåttergubbe i de öppna markerna och gullpudra, vätteros, ormbär, trolldruva, lungört, blåsippa och skogsbingel i skogen. I området förekommer också många rödlistade svamparter. De äldre träden erbjuder livsmiljöer för ett flertal mossor, lavar, svampar, insekter och ett flertal hålbbyggande fåglar. I skogsmarken finns ställvis gott om död ved som gynnar andra arter av mossor, lavar, svampar och insekter.

Garparör beslutades redan 1973 som naturreservat i syfte att bevara det äldre kulturlandskapet. Området ska också erbjuda allmänheten vacker natur och möjlighet att studera äldre tiders brukningssätt. Området är ett populärt utflyktsmål. Garparör ligger inom område av riksintresse för både naturvård och friluftsliv, inom område för regionalt värdefullt odlingslandskap och har ängs- och betesmarker samt lövskogar med höga naturvärden. Därtill finns ett stort antal fornlämningar kopplade till det gamla odlingslandskapet. I söder gränsar Garparör till det större naturreservatet Rödegården, även det bestående av gammalt odlingslandskap med liknande natur som i Garparör. Detta reservat beslutades 2007.

Bevarandemål

Att bevara områdets karaktär av äldre kulturlandskap med välhävda öppna och trädklädda betesmarker, samt partier med äldre skogsbestånd av naturskogskaraktär. I området ska det finnas en rik och varierad flora och fauna med både arter knutna till de hävdade gräsmarkerna,

gamla lövträden samt mer slutna skogar av naturskogskaraktär och rik förekomst av lövträd.

Vad kan påverka negativt

För de hävdade naturtyperna (9070 och 6270) gäller att minskad eller upphörd hävd på sikt kan leda till igenväxning av buskar och träd och utarmning av den hävdgynnade floran och faunan. Detta gäller såväl arter knutna till fältskiktet som arter som lever på de solexponerade hagmarksträden. Även direkt näringstillförsel genom gödsling och indirekt näringstillförsel genom tillskottsutfodring och sambete med betad vall kan missgynna den konkurrenssvaga floran. För den dynglevande insektsfaunan kan användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin vara negativ. Igenväxning kring gamla hagmarksträd kan påverka naturvärdena knutna till träden negativt liksom utebliven återhamling. Betesdjur kan ibland orsaka betesskador på gamla hagmarksträd samt försvåra förnyring av ersättare till nya hagmarksträd. Alm- och askskottsjuka kan vara ett hot mot gamla hagmarksträd och ersättare till dessa.

Skogsnaturtyperna (9010 och skoglig utvecklingsmark) kan påverkas negativt av olika former av produktionsinriktat skogsbruk. Avverkningar och virkeshantering med tunga fordon, liksom markberedning, gödsling och dikning, kan skada för naturtyperna viktiga markförhållanden, samt leda till förändrad hydrologi. Detta kan i sin tur påverka de botaniska värdena negativt, samt innebära onödig konkurrensutsättning för flera av dem. Större uttag av träd leder även till att träden med dess strukturer och trädlevande arter försvinner, vilket är negativt för naturtyperna. Bortförsel av död ved är också negativt då många arter är knutna till den döda veden. För de lövdominerade naturtyper (9020) kan även invandrande gran utgöra ett problem.

Luftföroreningar som exempelvis kvävenedfall, försurning och svavel- och metallföroreningar kan skada känslig flora, t.ex. kryptogamfloran på de gamla lövträden i området. Kvävenedfallet kan även orsaka ändrad artsammansättning och påskynda igenväxning.

Fragmentering är ett generellt hot mot många naturtyper. Exempelvis kan vägdragning, uppförande av byggnader eller på annat sätt ändrad markanvändning, leder till att avståndet till liknande gräsmarker och skogsmiljöer som finns i området kan bli för stort så att de isoleras från varandra, vilket innebär att vissa arter inte kan spridas mellan de olika gräsmarkerna/skogsbestånden. Detta innebär att liknade gräsmarker och skogsbestånd, liksom förekomst av gamla skyddsvärda lövträd utanför Garparör har en viktig funktion genom att förstärka bevarandet av utpekade naturtyper och dess arter.

Bevarandeåtgärder

Skydd

-Området är skyddat som naturreservat (naturreservatet Garparör). Reservatet beslutades 1973. Skötselplanen är dock gammal och skulle behöva förtydligas vad gäller skötseln av vissa skötselområden baserat på nuvarande naturvärden. Gäller framförallt skogsbestånden och dess framtida utveckling.

-Området ligger inom riksintresse för naturvård (NRO 14075 Nordbillingen).

-Området ligger inom riksintresse för friluftsliv (FO 01:1 Platåberglandskapet Billingen - delområdet Billingen).

-Området ligger inom skyddad dricksvattenförekomst och omfattas av miljökvalitetsnormer för skydd av grundvatten (område Falköping-Skövde).

Förutom vad som i övrigt gäller enligt miljöbalken och annan miljölagstiftning krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Tillståndsplikt gäller oavsett om en verksamhet/åtgärd utförs inom eller utanför området. Tillstånd krävs dock inte för verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av det berörda området (7 kap

28 a § miljöbalken).

Skötsel

Gräsmarkerna

Både de öppna och trädklädda betesmarkerna bör fortsätta att hävdas genom årligt bete. Val av betesdjur samt tidpunkt för betespåsläpp bör väljas på sådant sätt att artrik och känslig flora liksom skyddsvärda träd inte tar skada. Avmaskningsmedel bör endast användas vid behov. Vid eventuell brist på betesdjur kan slåtter vara ett alternativ. Røjning av igenväxning och sly bör genomföras vid behov, liksom återhamling av äldre träd och nyhamling av unga träd. Blommande och bärande buskar ska värnas, men det får inte ske på bekostnad av den hävdgynnade floran. Efterträdare till dagens gamla hagmarksträd ska säkerställas. I området finns partier med igenvuxen gräsmark som fortfarande har potential att bli hävdpräglade gräsmarker med höga naturvärden, här krävs fortsatt arbete med att röja och återskapa öppna betesmarker, lövängar och trädklädda betesmarker. Döende och döda träd liksom död ved kan lämnas kvar i gräsmarken så länge det inte är fara för djur eller människor. Eventuellt kan död ved samlas i en faunadepå, gärna i närheten av bryn och i solbelyst läge.

År 2018 omfattas stora delar av gräsmarkerna av miljöersättning för ”särskilda värden” enligt landsbygdsprogrammet (2016-2020) och det finns åtagandeplaner för skötseln av området som är knuten till ersättningen.

Skogen

En noggrannare inventering av skogsbestånden i området behöver genomföras och målbilder för de olika skogsbestånden med utvecklingsmark behöver tas fram. Skognaturtyperna (9010 och skoglig utvecklingsmark dominerad av barrskog) bör i huvudsak lämnas till fri utveckling. I nordlig ädellövskog och näringsrik bokskog (finns som utvecklingsmark) kan naturvårdande åtgärder i form av røjning av inväxande gran vara motiverat. Vid förekomst av gamla skyddsvärda lövträd som vuxit upp i en mer öppen miljö kan det vara motiverat att frihugga dessa för att förlänga dess livslängd då de utgör viktig livsmiljö för ett flertal kryptogamer, insekter och fåglar. Detta kan eventuellt även vara aktuellt i barrdominerade naturtyper. I fuktiga bestånd bör eventuella diken som har avvattnade effekt och påverkar naturtypen negativt läggas igen.

Enstaka träd av alm och ask finns i området. Eventuellt kan inplantering av ersättare till dagens almar och askar utföras då dessa träd och flera av dess följarter är hotade. Vid inplantering ska plantor från samma proveniens användas.

Kulturlämningar som exempelvis stenmurar och odlingsrösen som finns i området bör hållas synliga och väl bevarade. Buskar och träd som riskerar att skada fornlämningarna ska tas bort med stor försiktighet.

Uppföljning av naturtyper och arter

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket. Mätbara mål, så kallade målindikatorer, ska registreras i databasen SkötselDOS. Dessa målindikatorer följs sedan upp. Målsättningen är att kunna se om de bevarandemål som satts upp i bevarandeplaner och skötselplaner uppfylls, att skötseln fungerar och att Natura 2000-naturtyperna och arterna har gynnsamt tillstånd.

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:**6270 - Silikatgräsmarker**

Areal: 3,5 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Ny Areal: 0,6 ha. Ny Areal, ännu ej fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

I området finns ett mindre parti med silikatgräsmark i en av betesmarkerna i centrala delen av området. Detta parti består av ett torrt parti på en låg åsrygg. Enstaka träd och buskar förekommer. Stor del av kringliggande betesmark är klassad som utvecklingsmark till silikatgräsmark. Utvecklingsmarken består av gamla åkrar som betats under lång tid och där floran börjat naturaliserats, och förväntas bli mer artrik med tiden. Ytterligare utvecklingsmark till silikatgräsmark finns i andra av områdets betesmarker. Även dessa har en historia som tidigare, sedan länge nedlagda åkrar, vilka betats under många år.

Tidigare var större arealer silikatgräsmark inrapporterat för området. Minskningen beror på att tidigare klassade silikatgräsmarker klassats om till trädklädd betesmark, då de bedömts ha höga naturvärden kopplade till gamla hagmarksträd och blommande och bärande buskar. Gränsdragningen mellan silikatgräsmarker och trädklädda betesmarker av mer öppen karaktär kan ibland vara svår att avgöra. I områdets trädklädda betesmarker finns inslag av mer eller mindre öppna ytor med hävdgynnad flora karaktäristisk för silikatgräsmarker.

Exempel på typiska arter för silikatgräsmarker som finns i området är liten blåklocka, prästkrage, brudbröd, blåsuga, gullviva, bockrot, knägräs, ängsskallra, hirsstarr, jungfrulin, mandelblom, svinrot och rödkämpar.

Generell beskrivning av naturtypen

Silikatgräsmarker är artrika, hävdpräglade gräsmarker nedanför trädgränsen på torr-friska, silikatrika jordar. Naturtypen har utvecklats genom lång hävdkontinuitet. Krontäckning av träd och buskar, som inte är av igenväxningskaraktär, är 0-30 %. Hävdgynnade arter skall finnas. Silikatgräsmarker är den vanligaste betesmarkstypen i Sverige och har vanligen en örtrik markvegetation. Örtrikedomen gör dem viktiga för många insekter, inte minst fjärilar och bin. Naturtypen kan vara av olika karaktär beroende på bland annat fuktighet och klimat. Välbevarad grundvattenstatus är en viktig förutsättning för att naturtypen ska ha fortsatt höga bevarandevärden.

Exempel på typiska arter för naturtypen är: Blåsuga, slättergubbe, darrgräs, jungfrulin, ögontröst, slät dyngbagge (m.fl. dyngbaggsarter), ängspärlemorfjäril, smultronvisslare, slättergräsfjäril och allmän bastardsvärmare.

Naturtypen är känslig för igenväxning, ökad beskuggning, uppluckrad grässvål samt konkurrens från ohävdarter och främmande arter. Naturtypen är även känslig för förändringar i ansluten grundvattenförekomst, fragmentering samt känslig för minskade populationer av karakteristiska och typiska arter.

Bevarandemål

Arealen av Silikatgräsmarker (6270) ska vara minst 0,6 hektar. Gräsmarkerna ska påverkas av regelbunden hävd, i första hand genom årligt bete. Ingen skadlig ansamling av förna (t.ex. fjolårsgräs) ska finnas i området efter vegetationsperiodens slut. Typiska och karakteristiska arter samt andra naturligt förekommande arter ska finnas och föryngra sig. Silikatgräsmarkerna

kan förekomma som större mer sammanhängande gräsmarker och som mindre inslag i de trädklädda betesmarkerna.

Naturtypen ska ha en ostörd hydrologi och näringsstatusen i marken ska vara naturlig. Krontäckningen av träd och buskar ska vara låg (< 30%). Enstaka eller mindre grupper av gamla hagmarksträd och buskar (främst blommande och bärande buskar) samt efterträdare till dessa kan förekomma. Varken vedartad eller örtartad igenväxningsvegetation ska förekomma mer än i begränsad utsträckning. För naturtypen främmande arter ska inte förekomma. Inslag av kulturlämningar som stengårdsgårdar och rösen ska finnas, och de ska vara fria från igenväxningsvegetation. Typiska och karakteristiska arter av kärlväxter ska förekomma allmänt-rikligt. Negativa indikatorarter, exempelvis örnbräken, hundäxing, midsommarblomster och smörblomma, ska saknas eller förekomma i mycket begränsad omfattning.

Negativ påverkan

Den största risken för negativ påverkan på silikatgräsmarken i området är otillräcklig hävd.

Se även den allmänna beskrivningen av "Vad kan påverka negativt".

Bevarandeåtgärder

Fortsatt årlig hävd genom bete eller slåtter samt röjning av igenväxningsvegetation vid behov. Viktigt är även att vårda gamla hagmarksträd samt säkerställa ersättare till nuvarande gamla hagmarksträd och buskar, då dessa har en viktig funktion för gräsmarkernas mångfald. Antalet träd och buskar i silikatgräsmarkerna ska dock generellt vara få och får inte breda ut sig så de tränger undan hävdgynnad flora. Gamla hagmarksträd gynnas av att inväxande träd röjs bort.

Se även den allmänna beskrivningen av "Bevarandeåtgärder".

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet bedöms inte vara gynnsamt. Betet har varit något svagt och förna och igenväxningsvegetation i form av buskar och sly finns i vissa delar. På sikt bedöms arealen silikatgräsmark att öka då det finns utvecklingsmark som genom fortsatt hävd och på sikt ökad etablering och spridning av typiska och andra hävdgynnade arter ökar i markerna.

9010 - Taiga

Areal: 0,9 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

I området finns ett litet skogsbedtånd i västra delen av området som består av taiga. Skogen består av blandskog med rikligt inslag av lövträd. Gran och björk är de dominerande trädslagen. Skogen är flerskiktad och förekomsten av död ved är riklig. Vad gäller mänsklig påverkan finns spår från tidigare småskaliga skogsbruksåtgärder samt att skogen visar tecken på tidigare skogsbete. Öster och nordost om detta bestånd finns även skogsbestånd med utvecklingsmark, där delar av bestånden med tiden kan utvecklas till taiga och/eller nordlig ädellövskog beroende på hur stort inslaget är av ädellövträd.

Generell beskrivning av naturtypen

Taiga förekommer på torr-blöt och näringsfattig-näringsrik mark i boreal-boreonemoral zon. Trädskiktet är normalt mellan 30-100% och består av gran, tall, björk, asp, rönn och sälg. Inslag av andra trädslag kan finnas liksom även brandfält och stormfällningar. Skogen ska vara, eller i en relativt nära framtid kunna bli naturskog och den ska befinna sig i ett sent successionsstadium. Det ska finnas gamla träd och död ved och en kontinuitet för de aktuella trädslagen. Taigabestånd kan ha en viss mänsklig påverkan genom exempelvis plockhuggning, men de har aldrig omfattats av större kalavverkningar. De hyser ofta en rad hotade arter bland mossor, lavar, svampar och evertebrater (främst skalbaggar).

Exempel på typiska arter för naturtypen är: Linnea, mattlumner, plattlumner, knärot, ögonpyrola, grönpyrola, tallört, vedrappmossa, blåmossa, platt fjädermossa, skogshakmossa, garnlav, kattfotslav, läderlappslav, sotlav, skinnlav, lunglav, kandelabersvamp, koralltaggsvamp, ullticka, tallticka, rynkskinn m.fl.

Naturtypen är känslig för faktorer som stör den skogliga kontinuiteten och den naturliga dynamiken. Den är också känslig för förändringar i hydrologin, fragmentering och minskade populationer av karakteristiska och typiska arter. Välbevarad grundvattenstatus är en viktig förutsättning för att naturtypen ska ha fortsatt höga bevarandevärden.

Bevarandemål

Arealen Taiga (9010) ska vara minst 0,9 hektar. Skogen ska formas av naturliga störningar och intern dynamik. Småskaliga naturliga processer, t.ex. åldrande, avdöende, omkullfallna träd och luckbildning liksom periodvisa störningar som t.ex. svamp- och insektsangrepp, stormfällning eller brand ska påverka skogens dynamik och struktur. Till följd av naturliga störningar kan eventuellt yngre successionsstadier förekomma under perioder.

Taigan ska bestå av blandskog med rikligt inslag av lövträd. Hydrologin och markens näringsstatus ska vara ostörd och naturlig. Skogen ska sakna eller endast ha en liten mänsklig påverkan. Trädskiktet ska vara olikåldrigt och flerskiktat. Det ska finnas följande strukturer/substrat: gamla träd (allmänt-rikligt); levande träd med döda träddelar (enstaka-tämligen allmänt); död ved i olika former såväl liggande som stående och i olika dimensioner och nedbrytningsstadier (måttligt-rikligt). Det ska inte förekomma främmande och/eller invasiva trädarter (exempelvis ädelgran) i naturtypen. Typiska arter av kärlväxter, mossor, lavar, och svampar ska förekomma tämligen allmänt.

Negativ påverkan

Risken för negativ påverkan på taigan i området bedöms vara låg till måttlig. De största hoten

mot naturtypen är vanligtvis skogsbruksåtgärder, markavvattnande åtgärder samt ändrad markanvändning. Enligt gällande skötselplan ligger taiga beståndet inom ett större skötselområde som ska utvecklas till lövdominerad skog genom bortröjning av gran. Taigabeståndet bör dock även fortsättningsvis bestå av en blandskog där gran utgör ett påtagligt inslag i beståndet. Övriga delar av skötselområdet ligger inom utvecklingsmark till nordlig ädellövskog och näringsrik bokskog, vilket stämmer in med skötselplanens målbild. Föreskrifterna i gällande beslut till naturreservatet bedöms reglera de flesta faktorer som kan riskera att påverka taigan negativt.

Se även den allmänna beskrivningen av "Vad kan påverka negativt".

Bevarandeåtgärder

Taigabeståndet bör lämnas till fri utveckling. Skötselplanen till naturreservatet behöver revideras så att inte gran gallras bort från beståndet.

Se även den allmänna beskrivningen av "Bevarandeåtgärder".

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet är inte gynnsamt. Andelen gamla träd och förekomst av grov död ved behöver öka i beståndet. För att styrka bevarandet av taiga i området har utvecklingsmark med potential att utvecklas till taiga, näringsrik granskog och nordlig ädellövskog en viktig funktion i området.

9020 - Nordlig ädellövskog

Areal: 6,63 ha. Arealen ej fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Vid inventering av områdets skogar 2012 visade det sig att det lövdominerade skogsbeståndet i områdets västra del bestod av utvecklingsmark till nordlig ädellövskog (eventuellt kan vissa delar utvecklas till näringsrik bokskog). Skogsbeståndet domineras av lövträd med gott om ädellövträd där bok utgör ett påtagligt inslag. Utöver bok förekommer andra lövträd som exempelvis ek, al och björk. Hassel är vanligt förekommande. Gran förekommer i vissa delar. Skogen är flerskiktad och gamla träd förekommer tämligen allmänt. Mängden död ved är generellt liten. Exempel på typiska arter i beståndet är tandrot, skogsbingel, storrams och lungört.

Vad gäller mänsklig påverkan finns spår från tidigare skogsbruksåtgärder samt skogsbete.

Generell beskrivning av naturtypen

Naturtypen nordlig ädellövskog förekommer på mark som är torr-fuktig och relativt näringsrik. Trädskiktets krontäckningsgrad är normalt 50-100%, och ädellövträd utgör normalt minst 50% av grundytan, men lövdominerad naturskog med ned till 30% ädellöv kan föras till naturtypen. Viktiga komponenter i trädskiktet är ek, alm, ask, lind och lönn. Skogen ska vara, eller i en relativt nära framtid kunna bli naturskog eller likna naturskog med avseende på egenskaper och strukturer. Skogen kan ha påverkats av tex. plockhuggning, bete eller naturlig störning. Naturtypen är ofta mycket artrik med förekomst av rödlistade arter av epifytiska kryptogamer, vedlevande insekter, samt marklevande flora och fauna.

Exempel på typiska arter för naturtypen: Trolldruva, vårärt, skogsbingel, lunglav, fällmossa, trubbfjädermossa, almlav, gulvit blekspik och lunglav.

Naturtypen är känslig för faktorer som stör den skogliga kontinuiteten och den naturliga dynamiken. Den är också känslig för förändringar i hydrologin som t.ex. förändringar i ansluten grundvattenförekomst, fragmentering och minskade populationer av karakteristiska och typiska arter. Välbevarad grundvattenstatus är en viktig förutsättning för att naturtypen ska ha fortsatt höga bevarandevärden.

Bevarandemål

Arealen Nordlig ädellövskog (9020) ska vara minst x hektar. Skogen ska formas av naturliga störningar och intern dynamik. Småskaliga naturliga processer, t.ex. åldrande, avdöende, omkullfallna träd och luckbildning liksom periodvisa omvälvande störningar, t.ex. svamp- och insektsangrepp eller stormfällning ska påverka skogens dynamik och struktur. Till följd av naturliga störningar kan eventuellt yngre successionsstadier förekomma under perioder. Ädellövträd ska dominera i naturtypen. Bok ska utgöra ett påtagligt inslag men även andra ädellövträd samt inhemska lövträd ska förekomma. Markens näringsstatus och hydrologi ska vara naturlig. Marken ska inte vara påverkad av markavvattning eller andra verksamheter som kan störa hydrologin. Skogen ska sakna eller endast ha en liten mänsklig påverkan.

Trädskiktet ska vara olikåldrigt och flerskiktat. Det ska finnas följande strukturer/substrat: gamla och grova träd (allmänt-rikligt); levande träd med döda träddeklar (enstaka-tämligen allmänt); död ved i olika former såväl liggande som stående och i olika nedbrytningsstadier (måttligt). Inslag av gran kan förekomma, men granen ska inte tillåtas ta överhanden eller skada de biologiskt gamla och värdefulla lövträden i beståndet. För landet och naturtypen

främmande och/eller invasiva trädarter (exempelvis tysklönn) ska inte finnas i området. Typiska arter av kärlväxter, lavar och mossor ska förekomma allmänt.

OBS! Målarealen för naturtypen får avgöras längre fram när utvecklingsmarken har utvecklats ytterligare.

Negativ påverkan

Det största hotet mot utvecklingsmarken är invandring av gran som konkurrerar med lövträden. Även andra träd som växer in i gamla träd som tidigare vuxit mer öppet kan vara ett hot mot naturtypen då många arter är knutna till gamla, ofta solbelysta träd. Alm- och askskottsjuka kan vara ett hot, dels mot träden i sig, men även andra arter som exempelvis mossor, lavar och svampar som är beroende av dem som livsmiljö.

Se även den allmänna beskrivningen av "Vad kan påverka negativt".

Bevarandeåtgärder

En noggrannare inventering av skogsbestånden i området behöver genomföras och målbilder för de olika skogsbestånden behöver tas fram. I bestånd som ska utvecklas till nordlig ädellövskog behövs röjning av konkurrerande gran vid behov, samt frihuggning av gamla lövträd med höga naturvärden. Eventuellt skulle inplantering av alm och ask kunna utföras, inslaget av dessa arter är dock lågt i beståndet. Då dessa träd och flera av dess följarter är hotade kan det ändå vara värt att överväga inplantering. Vid inplantering ska plantor från samma proveniens användas.

Naturresevatets skötselplan behöver revideras. I gällande skötselplan står det att detta bestånd ska utvecklas till lövskog med bok i torrare delar och al och björk på fuktigare delar, samt att området ska betas. Vidare står det att skogen ska gallras och förädlas, vilket inte är förenligt med naturtypen nordlig ädellövskog. Extensivt bete kan dock vara positivt för naturtypen.

Se även den allmänna beskrivningen av "Bevarandeåtgärder".

Bevarandetillstånd

Idag (2018) finns endast utvecklingsmark med potential att på sikt utvecklas till nordlig ädellövskog.

9050 - Näringsrik granskog

Areal: 0,2 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Näringsrik granskog förekommer inte i området. Eventuellt kan mindre delar av den skogliga utvecklingsmarken som domineras av gran kunna utvecklas till näringsrik granskog. Marken är näringsrik och tillväxten är hög i delar av området.

Generell beskrivning av naturtypen

Näringsrik granskog förekommer ofta på basisk berggrund och i södra Sverige vanligtvis på mullrik brunjord. Naturtypen är näringsrik och torr-blöt, översilning kan förekomma. Naturtypen ligger ofta i sänkor, på dalbottnar eller i sluttningar med finsediment och/eller rörligt markvatten men kan även förekomma på flack mark. Trädsiktets krontäckningsgrad är normalt 50-100%, och gran utgör minst 50% av grund-ytan. Utöver gran kan samtliga inhemska trädslag förekomma. Skogen ska vara, eller i en relativ nära framtid kunna bli naturskog eller likna naturskog med avseende på egenskaper och strukturer. Skogen ska vara i ett sent eller i ett relativt sent successionsstadium. Det ska finnas gamla träd och död ved och en kontinuitet för de aktuella trädslagen. Om naturliga störningsprocesser eller skötselåtgärder i syfte att imitera sådana har påverkat området kan även områden i yngre successionsstadier ingå. Egenskaper och strukturer som är typiska för naturskog finns normalt även i yngre successionsstadier. Välbevarad grundvattenstatus är en viktig förutsättning för att naturtypen ska ha fortsatt höga bevarandevärden.

Exempel på typiska arter för naturtypen är: Trolldruva, majbräken, strävlost, brudborste, guckusko, tibast, knärot, blåsippan, ormbär, svarta vinbär, underviol, mörk husmossa, skogshakmossa, kranshakmossa, trådticka, gul taggsvamp, ullticka, rynkskinn, porslinspindling och grangråti eka.

Naturtypen är känslig för faktorer som stör den skogliga kontinuiteten och den naturliga dynamiken. Den är också känslig för förändringar i hydrologin som t.ex. förändringar i ansluten grundvattenförekomst, fragmentering och minskade populationer av karakteristiska och typiska arter.

Bevarandemål

Bevarandemål formuleras längre fram om det utvecklas bestånd med naturtypen näringsrik granskog i området.

Negativ påverkan

De största hoten mot naturtypen är vanligtvis skogsbruksåtgärder, markavvattnande åtgärder samt ändrad markanvändning. Enligt gällande skötselplan ligger utvecklingsmarken inom ett större skötselområde som "tillsvidare ska bestå av barrskog" och "skötsel ska ske genom förlängd omloppstid och med hänsynstagande till naturvärde", vilket är en mycket otydlig skrivning. Det kan vara så att skogsskötsel i form av avverkning och röjning är tillåtet, vilket inte är förenligt med bevarandet av näringsrik granskog.

Se även den allmänna beskrivningen av "Vad kan påverka negativt".

Bevarandeåtgärder

Skogen i den norra delen av området behöver inventeras ytterligare för att kartlägga om och i sådan fall vilka delar av skogen som kan utvecklas till näringsrik granskog. Dessa bestånd bör sedan lämnas till fri utveckling.

Se även den allmänna beskrivningen av "Bevarandeåtgärder".

Bevarandetillstånd

Naturtypen saknas i området. Eventuellt finns bestånd som på sikt kan utvecklas till naturtypen.

9070 - Trädklädd betesmark

Areal: 9 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Ny Areal: 14,4 ha. Ny Areal, ännu ej fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Större delen av Garparös betesmarker består av trädklädda betesmarker av hagmarkskaraktär. I de flesta betesmarkerna finns enstaka spridda träd och buskar samt grupper med tätare krontäckning och buskskikt. I sydväst finns ett mindre parti med karaktär av betad ädellövskog. Denna del har tidigare varit en lindäng, vilken med tiden har slutit sig. Naturvärdena finns främst knutna till de gamla träden som domineras av lind med inslag av främst ek och bok. Ett 40-tal gamla hamlade lindar förekommer. Karaktäristiskt för samtliga trädklädda betesmarker är inslaget och kontinuiteten av gamla träd och buskar, vilka i huvudsak består av ädellövträd samt bärande och blommande buskar. I området finns ett 40-tal ”skyddsvärda träd”, bestående av gamla och grova lövträd med höga naturvärden, där större delen av dessa finns i de trädklädda betesmarkerna. Träden och buskarna erbjuder viktiga livsmiljöer för många mossor, lavar, svampar, insekter och fåglar, vidare är de viktiga födokällor för insekter. Exempel på typiska arter som har noterats på träden är den ovanliga almlaven samt gul dropplav, liten bekspik och guldlockmossa (vanligt förekommande i området).

Söder om vägen som skär området i öst-västlig riktning finns en betesmark dominerad av trädklädd betesmark med varierande täckningsgrad av träd och buskar. Dels ingår det lilla beståndet med karaktär av betad ädellövskog, vilken beskrivits ovan, och dels finns mer öppna hagmarker. Här växer ek, lind, björk, olvon, hassel, nyponbuskar och enbuskar. Karaktäristiskt är inslaget av hamlade träd. Det förekommer både liggande och stående död ved. Den rikaste floran förekommer i östra delen, vilken har en lång kontinuitet av mer öppen gräsmark och som har tydliga inslag av öppna gräsytor. Denna del har tidigare klassats som silikatgräsmark (6270), men inslaget av gamla träd och buskar med höga naturvärden har lett till att marken har klassats om till trädklädd betesmark. Den mellersta delen av hagmarken var 1970 kraftigt igenvuxen med granskog, vilken i samband med reservatsbildningen successivt har öppnats upp och nu återfått naturvärden kopplade till solbelysta hagmarksträd och bärande och blommande buskar. Floran är något mer trivial i denna del jämfört med i östra delen. I sydväst finns fortfarande ett mer igenvuxet parti med trädklädd betesmark dominerad av ädellövträd. Beståndet håller på att restaureras till mer öppen hagmarkskaraktär och är klassat som utvecklingsmark. Den mellersta och östra delen av betesmarken klassades 2015 som betesmark med ”särskilda värden”, vilket innebär betesmark med höga naturvärden som kräver lite extra anpassad skötsel. Exempel på typiska arter i betesmarken är blåsuga, liten blåklocka, rödkämpar och gullviva. Exempel på andra hävdgynnade arter är brudbröd, prästkrage och gulmåra.

Nordost om ovan beskrivna betesmark finns ytterligare en till största del trädklädd betesmark. Här finns bland annat gamla ekar, lind, alm, ask, björk och körsbär samt rikligt med hassel och inslag av enbuskar. Hassel förekommer främst i de centrala delarna. Betesmarken var vid reservatsbildningen kraftigt igenvuxen i vissa delar. Efter återkommande röjningsinsatser och årligt bete klassades betesmarken 2015 som betesmark med ”särskilda värden”. Exempel på typiska arter i den här betesmarken är blåsuga och knägräs. Bland övriga hävdgynnade arter kan nämnas bockrot, brudborste, svinrot, jungfrulin och hirsstarr.

I nordost finns ytterligare en betesmark dominerad av trädklädd betesmark. I östra delen består den av en betad tallbacke med inslag av bland annat ek. I övrigt finns träd och buskar av lönn, björk, bok, en och hassel. Även denna betesmark är klassad som betesmark med ”särskilda

värden” (2015). Bland typiska arter kan nämnas blåsuga, stagg, gullviva, gökärt och liten blåklocka.

Centralt i området finns en fjärde betesmark. Här har hävden varit något sämre jämfört med övriga betesmarker. I västra delen av denna betesmark finns ett parti med igenvuxen betesmark med förekomst av gamla ädellövträd och hasselbuskar. Enstaka tidigare hamlade träd förekommer. Detta parti är klassat som utvecklingsmark till trädklädd betesmark. I nordost finns ett bestånd med gamla vildvuxna aplar, vilket är klassat som naturtyp. Äppelträden liksom andra blommande buskar i området gynnar ett rikt insektsliv. Ett stort antal fjärilar och vildbin finns noterade på Artportalen för detta Natura 2000-område.

Generell beskrivning av naturtypen

Trädklädd betesmark på fastmark som kan vara torr-blöt och näringsfattig-näringsrik. Träd- och buskskiktets krontäckningsgrad är 30-100 % och utgörs av inhemska trädslag. Naturtypen inkluderar betade trädklädda hagmarker och betad skog. Naturtypen ska ha en lång hävdkontinuitet så väl som trädkontinuitet och inslag av gamla träd ska finnas. Bete förekommer normalt i naturtypen. Området ska hysa arter knutna till betespåverkan i fältskiktet och/eller till solbelysta hagmarksträd. Värden knutna till beteshävd finns kvar.

I hagmarkerna dominerar lövträd, ofta ek och björk men även lind, ask och i vissa fall tall förekommer. I den betade skogen dominerar oftast barrträd och björk, i södra Sverige även ek/bok. Trädklädda betesmarker med grova solbelysta lövträd är särskilt värdefulla eftersom träden i regel är artrika för fler organismgrupper. I de fall betad skog finns på kalkrik mark har den ofta en rik marksvampflora som är hävdgynnad. Antalet rödlistade arter som är knutna till naturtypen är ofta högt. Finns det gott om död ved kan även ett stort antal rödlistade arter knutna till sådana substrat finnas i naturtypen.

Exempel på typiska arter för naturtypen: Blåsuga, slätterfibbla, rödkämpar, ormrot, lundstarr, stagg, klockpyrola, ängsvädd, ekspik, sotlav, läderlappslav, skogsvisslare, slättergräsfjäril och brunfläckig pärlemorfjäril.

Naturtypen är känslig för bruten kontinuitet i trädskiktet och brist på t.ex. gamla och grova träd samt död ved. Naturtypen är också känslig för ökad näringstillförsel, igenväxning och ökad beskuggning, utebliven eller förändrad hävd samt markexploatering. Den är också känslig för förändringar i hydrologin som t.ex. förändringar i ansluten grundvattenförekomst, fragmentering och minskade populationer av karakteristiska och typiska arter.

Bevarandemål

Arealen Trädklädd betesmark (9070) ska vara minst 14,4 hektar. Årligt bete ska påverka naturtypens dynamik och struktur. Ingen skadlig ansamling av föna (t.ex. fjolårsgräs) ska finnas i området efter vegetationsperiodens slut. Förekomsten och fördelningen av träd och buskar kan variera mellan betesmarkerna, från gräsmarker med enstaka spridda hagmarksträd och/eller flera mindre partier med tätare täckning av träd och buskar till betesmarker med ett mer jämt, men glest skikt av träd och buskar. Förekomst av gamla hagmarksträd, inslag av hamlade träd samt förekomst av olika arter av blommande och bärande buskar, där hassel är vanligt förekommande, ska karaktärisera betesmarkerna. Solexponerade, varma miljöer och strukturer, såsom öppna gläntor och solbelysta träd, ska utgöra ett påtagligt inslag i naturtypen.

Det ska finnas gamla lövträd och föryngring av nya lövträd av arterna lind, ek och björk, men även andra inhemska lövträd kan förekomma. Den betade ekbacken i östra delen av området ska även fortsättningsvis ha karaktär av betad tallbacke med inslag av äldre ek. Buskskikt ska förekomma sparsamt-tämligen allmänt och består av olika arter av framförallt blommande och bärande buskar. Gran, buskar och sly ska inte tillåtas ta överhanden eller skada de biologiskt

gamla och värdefulla lövträden eller den betespräglade floran i området. För naturtypen främmande eller invasiva arter ska inte finnas i området.

Följande strukturer/substrat ska finnas: gamla träd, träd med grov bark, håligheter och/eller mulm ska förekomma tämligen allmänt. Död ved (både liggande och stående) ska förekomma. Typiska arter av kärlväxter, mossor och lavar ska förekomma tämligen allmänt. Negativa indikatorarter, exempelvis örnbräken, hundäxing, midsommarblomster och smörblomma, ska saknas eller förekomma i mycket begränsad omfattning. Inslag av stengärdsgårdar och rösen fria från igenväxningsvegetation ska förekomma.

Negativ påverkan

De största riskerna för negativ påverkan på naturtypen i området är otillräcklig hävd samt bristande skötsel (röjning av inväxande träd och buskar) och föryngring av gamla hagmarksträd. Allt för kraftig röjning av träd och buskar kan även vara negativt för naturtypen.

Se även den allmänna beskrivningen av "Vad kan påverka negativt".

Bevarandeåtgärder

Fortsatt årlig hävd genom bete samt röjning av igenväxningsvegetation vid behov. Viktigt är även att vårda gamla hagmarksträd samt säkerställa ersättare till nuvarande gamla hagmarksträd och buskar, då dessa har en viktig funktion för gräsmarkernas mångfald. Förekomsten av hävdpräglade och solexponerade hagmarksträd och äldre buskar, framförallt bärande och blommande buskar, ska karaktärisera betesmarkerna, men det får inte ske på bekostnad av hävdgynnad flora. Gamla hagmarksträd gynnas av att inväxande träd röjs bort. I området finns många äldre hamlade träd. Återhamling av äldre träd och nyhamling av unga träd är därför önskvärt så att arter knutna till dessa träd, vilka ofta blir mycket gamla, kan bevaras.

Se även den allmänna beskrivningen av "Bevarandeåtgärder".

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet för områdets trädklädda betesmarker är sammantaget inte gynnsamt. Det finns delar av de trädklädda betesmarkerna som behöver röjas på buskar samt glesas ut i trädskiktet. Mängden typiska arter bedöms på sikt kunna öka något. Beteshävden är dock generellt god, med till största del väl avbetade gräsytor. Negativa arter som exempelvis midsommarblomster, hundäxing, smörblomma, tuvtåtel och örnbräken förekommer i vissa delar och det är önskvärt att dess förekomst minskar.

Dokumentation

ArtDatabanken SLU. Artportalen. www.artportalen.se. Uttag 2018-03.

ArtDatabanken. 2015. Rödlistade arter i Sverige 2015. ArtDatabanken SLU, Uppsala.

Länsstyrelsen i Skaraborgs län. 1991. Lövskogar i Skövde kommun.

Länsstyrelsen i Skaraborgs län. Områden av riksintresse för naturvård och friluftsliv samt områden med geografiska bestämmelser.

Länsstyrelsen i Skaraborgs län. 1973. Beslut och skötselplan för naturreservatet Garparör. Beslut 1973-10-29.

Länsstyrelsen i Skaraborgs län. Värdefulla odlingslandskap i Skaraborgs län.

Länsstyrelsen i Skaraborgs län. 1992. Ängs- och hagmarker i Skövde kommun.

Länsstyrelsen i Västra götals län. 2000. Värdebeskrivning riksintresse naturvård Västra Götalands län - NRO 14075 Nordbillingen. Beslut 2000-02-07, uppdaterat oktober 2016.

Länsstyrelsen i Västra götals län. 2007-2012. Basinventering skog - arbetsmaterial.

Länsstyrelsen i Västra götals län. 2006-2013. Uppföljning av gräsmarker i skyddade områden - arbetsmaterial.

Länsstyrelsen i Västra götals län. 2016. Område av riksintresse för friluftsliv i Västra Götalands län. FO 01:1 Platåbergslandskapet Billingen - delområdet Billingen. Uppdaterat 2016-11-08.

Naturvårdsverket. 2017. Beslut om områden för riksintresse friluftsliv. Beslut 2017-01-19.

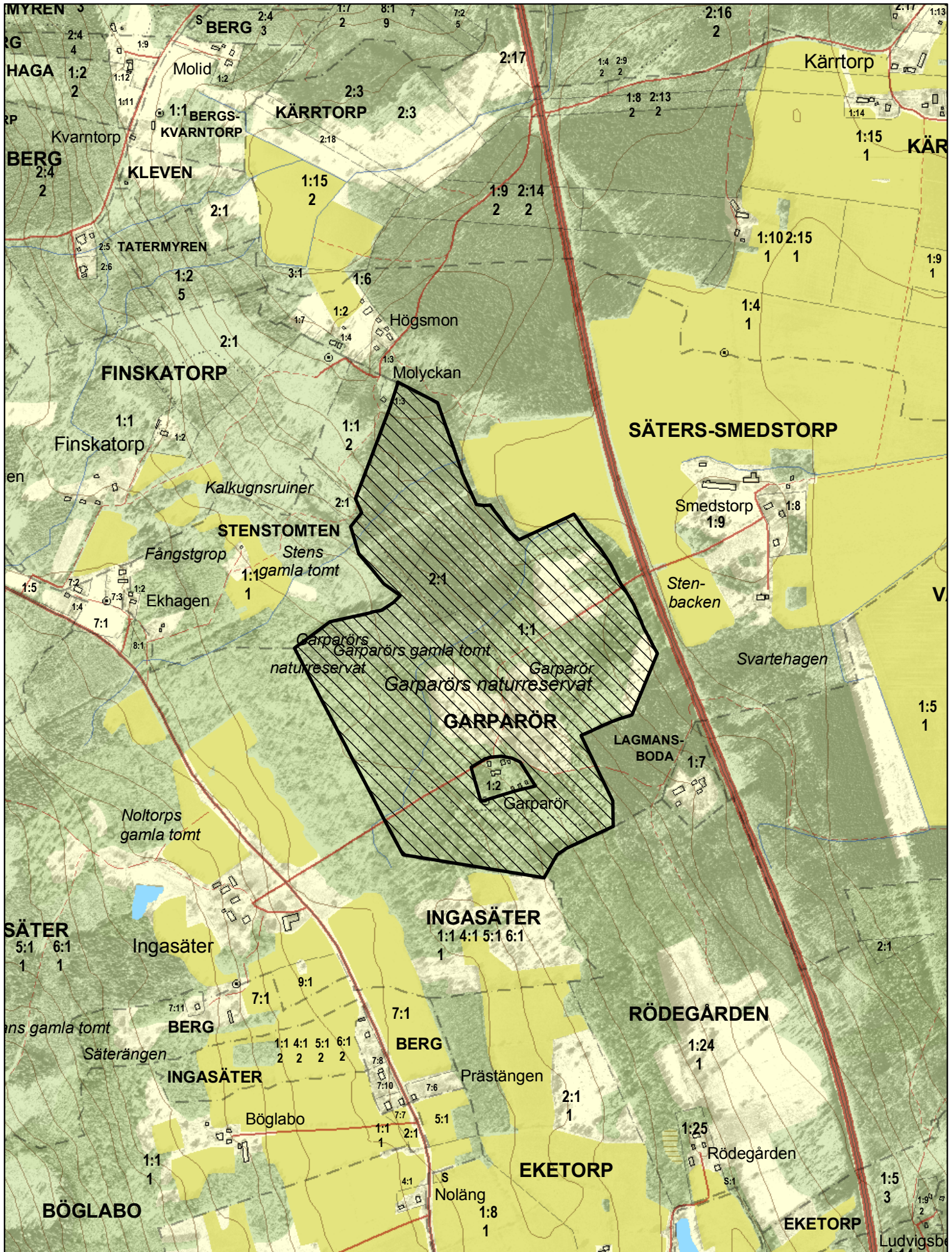
Naturvårdsverket. Art- och naturtypsvisa vägledning. www.naturvardsverket.se/Stod-imiljoarbetet/Vagledning/Natura-2000/. 2018-04.

Bilagor

1. Natura 2000-områdets avgränsning
2. Naturtypskarta

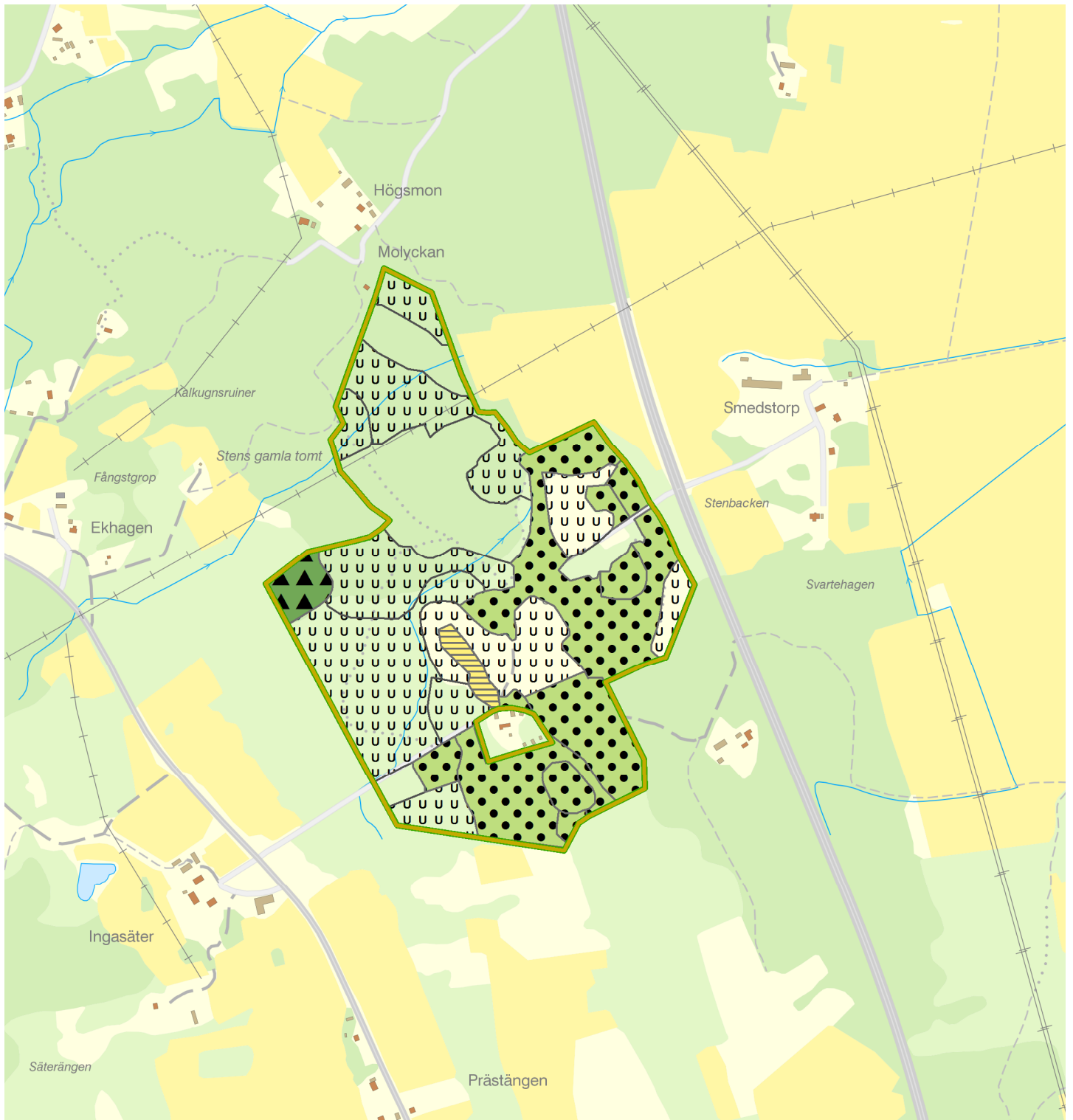

Natura 2000 - SE0540095 Garparör

0 125 250 500 Meters

Map scale 1:10 000. Original printed 2009-01-30. Copyright Lantmäteriet 2009, dnr 106-2004/188-O.

Natura 2000-naturtypskarta, Garparör SE0540095, Skövde kommun

Natura 2000 Habitatdirektiv	6270 - Silikatgräsmarker	9070 - Trädklädd betesmark
Naturreservat	9010 - Taiga	utvecklingsmark

Utvecklingsmarken i Garparör Natura 2000-område består av öppen gräsmark som kan utvecklas till naturtypen silikatgräsmark samt skogsmark som där delar av bestånden kan utvecklas till naturtyperna nordlig ädellövskog, näringsrik bokskog, taiga och/eller näringsrik granskog.

Gränsen för Garparör Natura 2000-område sammanfaller med Garparör naturreservat.

Skala (i A4): 1:10 000